

prof.dr.sc. Ivo Maroević
(1937 – 2007)

Istaknuti hrvatski povjesničar i muzeolog, član Uredničkog odbora Informatologie, prof.dr. Ivo Maroević umro je u Zagrebu nakon duge i teške bolesti u 70-oj godini. Rođen je u Starom Gradu na Hvaru 1. listopada 1937. Diplomirao je 1960. povijest umjetnosti i engleski jezik na zagrebačkome Filozofskom fakultetu, gdje je 1971. i doktorirao, a od 1983. na tom je fakultetu bio profesor muzeologije i zaštite spomenika kulture. Jedan je od utemeljitelja Katedre za muzeologiju, osnovane 1986. na Filozofskom fakultetu. Prof. Maroević je do 1965. radio u osnovnim školama, zatim kao kustos i konzervator u Muzeju Sisak do 1969., a zatim u Restauratorskom zavodu Hrvatske (1969. – 1983.), gdje je njegov rad bio usredotočen na istraživanje povijesnoga i suvremenog urbanizma i arhitekture. U razdoblju od 1969. do 2005. objavio je 12 vrijednih knjiga o zaštiti spomenika kulture, arhitekture i urbanizma. Bogat stvaralački opus čini 660 objavljenih radova i 67 recenzija (knjiga, kataloga, projekata) Najpoznatija su mu djela «Sadašnjost baštine» (1986.), «Uvod u muzeologiju» (1993.), «Rat i baština na prostoru Hrvatske» (1995.), te knjige «Antologija zagrebačke arhitekture» (2003.) i «Konzervatorsko novo iverje» (2000.). Sudjelovao je na više od 50 međunarodnih znanstvenih skupova s izlaganjima o hrvatskom kulturnom naslijeđu i teorijskim problemima zaštite spomenika kulture

i muzeologije. Ivo Maroević dao je veliki doprinos zaštiti spomenika kulture u Hrvatskoj, te hrvatskoj znanosti i obrazovanju mladih stručnjaka. Bio je član stručnesavjetodavne komisije za obnovu Dubrovnika nakon potresa 1982. do 1989., te član Odbora za obnovu Dubrovnika nakon Domovinskog rata. Sudjelovao je u radu Vladina savjeta prostornog

uređenja države od 2004. i Hrvatskog povjerenstva za UNESCO od 2005., te Savjeta za zaštitu spomenika kulture i Muzejskog vijeća Hrvatske. Za svoj neumorni rad prof. Maroević je dobio brojne nagrade i priznanja, među kojima Nagradu grada Zagreba za knjigu «Uvod u muzeologiju», a 2002. dobio je nagradu za životno djelo Hrvatskog muzejskog društva «Pavao Ritter Vitezović», zatim Plaketu «Josip Juraj Strossmayer» za najbolji izdavački pothvat na području zaštite spomenika kulture i urbanizma 2003. za djelo «Antologija zagrebačke arhitekture». Maroevićev odlazak veliki je gubitak, ne samo za hrvatsku kulturu i znanost, već za hrvatsko društvo u cjelini. Njegovo nastavničko djelovanje na Filozofskom fakultetu najbolje se vidi u mentorstvu 112 diplomskih radova, 22 magisterija i 8 doktorata u razdoblju 1983. – 2007. Bio je ugledni stručnjak koji je svoje veliko znanje i spoznaje neumorno prenosio na mlade ljude, u čijem će daljnjem profesionalnom radu zauvijek ostati trag prof. Maroevića.